

lentem pisarskim i głęboką znajomością stosunków i duszy ludzkiej. Jej „Maika Szwartzenkopf“, „Jojne

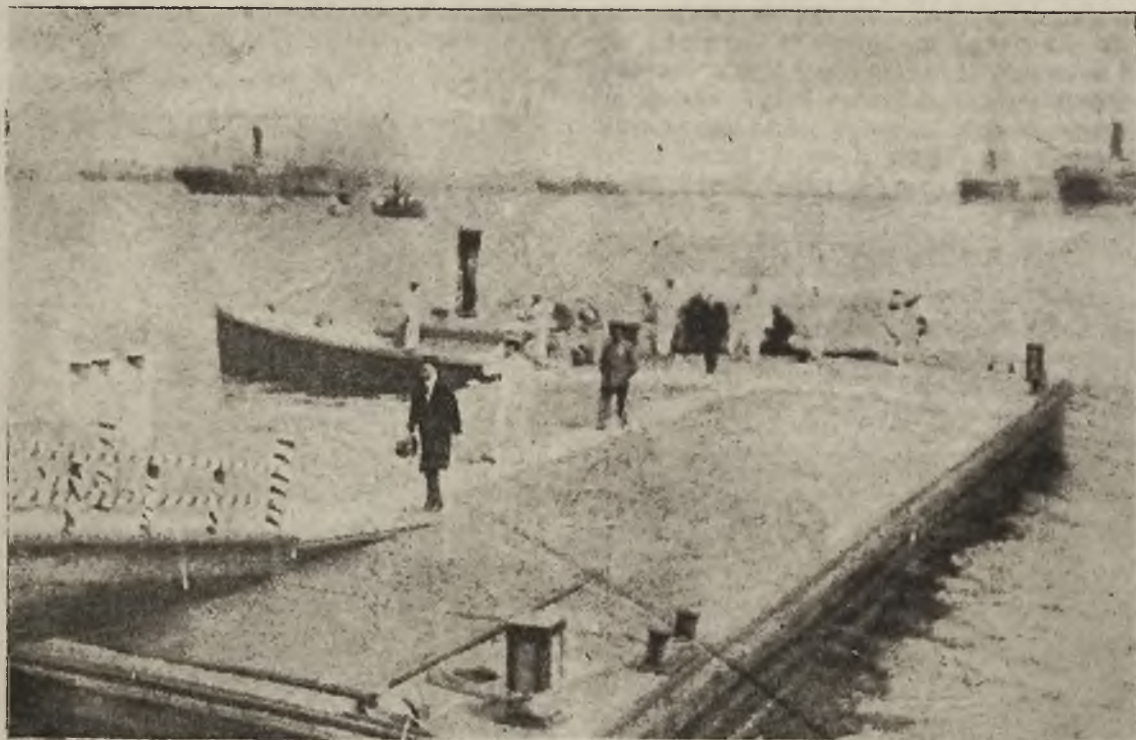
ma też cechy wyjątkowe. Przed Teatrem przemawiał dyr. Czarnowski oraz artysta Barwiński, poczem

Powrót ks. Hirohito do ojczyzny.

Następca tronu japońskiego, ks. Hirohito Michinomiya, powrócił szczęśliwie do ojczyzny po ukończeniu swej podróży na Zachód. Podróż ta, o której wspominaliśmy w naszym piśmie kilkakrotnie, dała powód w Japonii do wielkiego niezadowolenia w sferach tamtejszej, bardzo konserwatywnie usposobionej ludności, sprzeciwia się bowiem tradycjom narodowym, aby władca kraju „kwitnącej wiśni i wschodzącego słońca“ opuszczał kraj rodzinny. Nie jest to jednak pierwszy wyłom w tradycjach japońskich, coś podobnego zdarzyło się już w roku 1907, gdy ówczesny następca tronu wybrał się do Korei, która po wojnie rosyjsko-japońskiej weszła w skład japońskiego imperium.

O ile zatem wyjazd ks. Hirohito przyjęto do wiadomości z niechęcią, o tyle, pogodziwszy się z faktem dokonanym, powracającego szczęśliwie do kraju po odbyciu długiej podróży, witano owacyjnie i nad wyraz serdecznie. Powrót jego rychły był także i dlatego bardzo pożądanym, iż obecny mikado zapadł poważnie na zdrowiu, księżą następcą tronu objął też natychmiast zastępstwo swego ojca i on już przyjmował na specjalnej audyencji naszego posła Patka, gdy tenże składał w Tokio swe listy uwierzytelniające.

Celem powitania wracającego do kraju, zjawili się w Jokohamie pięciu ministrów z prezydentem gabinetu na czele. Tak tutaj, jak i w dalszym ciągu podróży do stolicy, był ks. Hirohito przedmiotem nieustannych owacy, które Japończycy dawali wyraz nie tylko radości z powodu jego szczęśliwego powrotu, lecz także swej lojalności wobec domu panującego, nigdzie bowiem na świecie idee monarchistyczne nie są tak silnie zakorzenione, jak wła-

Powrót księcia Hirohito do ojczyzny: Księżą Hirohito po opuszczeniu okrętu wojennego, na którym przybył z Europy, w porcie Jokohamy.

Finikes“, „Kobieta bez skazy“, obiegły w tryumfie wszystkie sceny polskie, dostały się i za zagranicę, tak samo jej utwory dramatyczne wydane pod pseudonimem Józefa Miskoffa, w szczególności zaś „Tamten“. Z pomiędzy jej nowel i powieści niektóre cieszyły się ogromną popularnością, przykuwając uwagę czytelnika do ostatniej stronicy, niejednego rażąc zbyt daleko może posuniętym realizmem, cechującym autorów nowszej szkoły. Na pierwszy plan wybijają się tutaj między innymi: „Kaśka Karyatyda“, „Wodzirej“, „Córka Tuśki“, „Fin-de sieclistka“, „Sezonowa miłość“, „O czym się nie mówi“, „Pani Dulka przed sądem“, „Rajski ptak“ i td. Wielką poczytnością cieszył się też w swoim czasie „Pan policmajster Tagajew“, powieść malująca w bardzo dosadnych kolorach nieszczęsne stosunki, wywołane przez rosyjskie czynownictwo w byłej Kongresówce.

Na niwie literackiej i dziennikarskiej pracowała śp. Zapolska niemal do ostatniej chwili, pomimo poważnego już wieku i ciężkiej niemocy, która ostatecznie położyła kres jej czynnemu życiu.

Rodowe jej nazwisko było Piotrowska. Przyjechała na świat w r. 1859 jako córka marszałka szlachty powiatu łuckiego. Nauki ukończyła we Lwowie, poczem, powróciwszy do domu rodzicielskiego wyszła za mąż za p. Snieżkę, obywatela ziemskiego. Po krótkim z nim pożyciu wstępuje na scenę, aby odtąd jej i literaturze stale się poświęcić. Po raz drugi wchodzi w związki małżeńskie w r. 1901 z artystą malarzem St. Janowskim. Ostatnie lata swojego życia spędziła śp. Zapolska we Lwowie.

Pogrzeb śp. Gabrieli Zapolskiej pomimo niepogody przybrał rozmiary niepowседневne. Tłumny udział w nim licznych delegacji i instytucji, jak i szerokich sfer miejscowego obywatelstwa nadał

chór teatralny i orkiestra wykonały utwory żałobne. Nad grobem żegnali zmarłą słuchacze Uniwer-

Powrót księcia Hirohito do ojczyzny: Ministrowie z prezydentem Harą (zamordowanym w kilka dni później) oczekują przybycia księcia Hirohito na dworcu w Jokohamie.

syteta lwowskiego, Polak i Jugosłowianin, a imieniem szkoły dramatycznej Cz. Krzyżanowski.

śnie w Japonii, gdzie mikado uważany jest za istotę wyższą i otaczany należną jej czcią, którą wszczę-

Powrót księcia Hirohito do ojczyzny: 1) Korowód z lampionami przed pałacem Takanawa rezydencją następcy tronu, urządzony przez studentów z okazji jego powrotu. 2) W kaplicy poświęconej pamięci cesarza Meiji, dziewczęta z arystokracji podczas mistycznego obchodu na podziękowanie szczęśliwego powrotu księcia.